

ELIS VAR FÓLKXSINS ÚTVARPS- MAÐUR

Í næstan 30 ár var Elis Poulsen mest eyðkenda røddin í føroyska miðlaheiminum. Hann gjørdi sendingar til fólkið og saman við fólkinum, og hann stórtreivst í tøttum sambandi við sínar lurtarar. Eingin var sum Elis, og hóast sjúka rakti hann, stríddist hann til tað seinasta við at gera sínar elskaðu útvarpssendingar. Mánadagin doyði Elis – fólksins útvarpsmaður

EYÐUN KLAKSTEIN

Hann man vera ein tann størsti profilurin í føroyska miðlaheiminum seinastu 30 árin. Fúsar og sjónligur – serliga við røddini. Hann var ein av teimum, sum stórtreivst í tøttum sambandi við sínar lurtarar, líkamikið um tað var høgur ella lágur.

Í 30 ár var Elis Poulsen miðla-
maður – fram um alt kendur sum
útvarpsmaður – og hann gjørdi
sendingar til breiðu fjøldina.
Hann tosaði við vanlig fólki
– mannin á gøtuni, kvinnuna
á gólvnum – men hann kundi

eisini fáa áhugaverd prát við
valdsfólk heima og burturi.

Eingin var sum Elis. Føroy-
ingar vóru upp á fornavn við
útvarpsmannin úr Skopun.
Eyðkenda sandoyarmálið og
jaliga lyndið fangaðu stóru
lurtarafjældina, og stundum
var undirtøkan so stór, at Elis
og starvsfelagarnir næstan
komu í neyð av henni – eitt nú
av óteljandi brøvum til lurtara-
sendingar í Útvarpinum.

Elis er mest kendur sum
vertur í lurtarasendingum sum
»Lurtararnir og vit«, »Tit skriva,
vit spæla« og »Máltráðurin« og
fyri sendingina »Upp á tá«.

– Eg beundraði hann mangan
fyri, at hann kláraði at seta

seg upp til at vera frískur og
væl upplagdur dag um dag at
gera eina beinleiðis sending
sum »Lurtararnir og vit«, sigur
Jógvan Jespersen fyrrverandi
kringvarpsstjóri.

Elis dámdi sera væl at fara
út við mikrofonini, og hann
ferðaðist nógv kring landið at
gera samrøður og sendingar, og
hann var eisini javnan partur av
dansitiltøkum og eitt nú báta-
stevnum.

– Hann dugdi so væl at koma
út millum fólk, og hann hevði
serlig evni at velja sangir til
dansandi fólkið. Hann dugdi
eisini sera væl at dansa, og hann
tímdi væl at prátta við fólk. Hann
var sera væl móttikin allastaðni,

sigur Hallur Joensen, sum
arbeiðdi nógv saman við Elis
seinastu árin.

Í 2013 fekk Elis staðfest
Parkinson sjúkuna, og eftir tað
viknaði heilsan so líðandi. Nú
seinastu tíðina fekk hann illa
tosað, og tað eru umleið trý ár
síðani, hann gavst at tosa í mikro-
fonina í Útvarpinum. Hann helt
tó fram at gera sendingina »Upp
á tá« saman við vinmanninum
Finni S. Olsen, sum gjørdist
røddin hjá Elis seinastu tíðina.

– Elis var eitt ríkt menniskja.
Hann var glaður og spontanur,
og einki var óført hjá honum.
Hann sá ikki forðingarnar,
hann sá møguleikarnar, og setti
hann sær nakað fyri, gjøgnum-
fór hann tað eisini. Og tað var
til stóra gleði fyri nógvar før-
oyingar, sigur Finnur Sólbjørns-
sonur Olsen.

Mánadagin orkaði Elis ikki
meira. Hann doyði 67 ára gamal.
Eyðkenda røddin, sum tagnaði
fyri nøkrum árum síðani, var
endaliga farin. Ein tann fólka-
kærasti útvarpsmaðurin
nakrantíð fór um sýn.

Síðani deyðsboðini bórast
eru sankensluheilsanir í hóptali
komnar. Ikki bert úr Føroyum,
men eisini úr Íslandi, Noregi
og øðrum londum. Elis var ikki
bert kendur í Føroyum, hann
rakk langt út um landoddarnar.
Bæði til hansara kæra Ísland
og til onnur lond. Tað gav eisini

ekki í norðurlenskum miðlum,
at Elis nú fór.

Gjørdist útvarpsmaður

Elis Poulsen var føddur 22.
juni 1951. Hann var ættaður úr
Skopun, har hann vaks upp
fyrra partin av barnaárunum.
Seinni flutti hann saman við
familjuni til Íslands, har pápin
sigldi. Hesa tíðina fekk hann